

Blad udgivet i forbindelse med Grundejerforeningens 50 års jubilæum.

Fredegård's stuehus set fra haven, 1983. Fredegård er beliggende på Kratvej 30, og stuehuset blev opført i 1864, kumtacken, som præger Fredegård's gavl, blev fra midten af 1800-tallet atter en ofte brugt udsmykning på datidens herregårde, og motivet fandtes da også lige ved siden af på de mange landsbykirker.

Tak til følgende medlemmer for villig assistance med materiale:

Billeder: Kate og Even Alvenar, Svalebo 18
 Anekdoter: Toni Tømmesen, Svalebo 4
 Mogens Dyssegaard, Svalebo 16
 Layout: Bo S. Christensen, Lærkevangen 3

Diverse andre kilder:
 Måløv en by på landet, af Bente Dahl Hansen
 Byhornet Nr. 4 – December 1995
 Byhornet Nr. 3 – September 1996

GRUNDEJERFORENINGEN FREDEGAARDEN

1948

50 ÅRS JUBILÆUM

G F

2. AUGUST 1998

1998

VELKOMMEN!

MEL.: KATINKA – KATINKA....

I dag er her gilde i
 vemmers kredt
 det glæder os at I ku' komme!
 Nu glemmer vi hverdagens
 vildeste ræs
 til natten og festen er omme!
 Spænd livremmen ud og
 gør plads til lidt mer'
 det hele er jo arrangeret for Jer!
 Så god appetit! –
 og så gentages her:
 Vi byder Jer hjert' ligt

VELKOMMEN!

HUMMERSALAT
 anrettet i portionsglas på
 sprød salat pyntet med hum-
 mersalat, dill, smør og citron.
 Hertil flutes og smør.

Oven brødsøret
ØKSESTEG
 garnet med bacon-svæbe
 kinsbønner, gulerødder dæ-
 met med timian, krydderka-
 toffer. Hertil rødvinssauce.

RUBINSTEINDESSERT
 med makroner bledgørt i
 cherry. Anrettet i skåle. Pynt
 med flødeskum og gele.
 Is til barmene.

Grundejerforeningen Fredegården, blev oprettet i 1948, og omfattede en udstykning af Fredegårdens jord i Måløv Krat og Overdrev, matr. nr. 3g. Udstykningen var på 75 parceller til villabebyggelse, som var beliggende mellem Måløvvej-bebyggelsen og Fuglehøvej med gaderne Mellemvej, Vibeskrænten, Svalebo, Lærkevangen og Drosselvængen.

Ester Munkenberg oplyser, at Svalebo var den første etablerede vej i området. "Tilbage i 1948, hvor der begyndte at komme grundejere herud, var Svalebo blot en markst, som vi også selv travede ad. Selv har jeg været med fra 5. juni 1948, og dengang var området her kun marker og mosehuller, kreaturer græssede her, og hestene stod i deres indelukke. Bondemanden Eriksen skiftede de første år mellem korn og kartofler, han var vores nærmeste nabo".

Ballerup Maaflav Sogneraad.
 Raadhuset.
 Frederikssundsvej 24.
 Ballerup.

København, d. 20.11.1948

Idet vi hoslågt tillader os at fremsende et eksemplar af love for grundejerforeningen FREDEGAARDEN skal vi høfligt meddele, at den valgte bestyrelse har konstitueret sig som følger:

Salgsschauffør H. Niehues, Kærbyvej 134, København Vanl. (Formand)
 Kontorist G. H. Nielsen, Hegnhusene 129, København DRH (Kasserer)
 Arkitekt M. Munkenberg, C. T. Barfods Vej 15, København F (Sekretær)
 Remisearb. Arne Jørgensen, Ernst Meyersgade 13, København V.
 Bryggeriarb. Sv. A. Andersen, Valborg Alle 24, København Valby.

Idet vi venligst beder Sognerådet rette sine eventuelle henvendelser –
 parcellerne vedkommende – gennem vor forenings formand, forbliver vi

Med højagtelse
 Grundejerforeningen FREDEGAARDEN
 Formanden

Festudvalget har i dette skrift, samlet lidt materiale om grundejerforeningens og områdets historie

Konstituerende generalforsamling

Afholdt på Jernbane – Cafeen, Jernbane Alle 41, Vanløse
 Mandag d. 2. august 1948 kl. 19.30

Fremmødt ca. 30 personer.

Grundejerforeningens første bestyrelse blev "valgt" som følger:

Formand:	H. Niehues – Kærbyvej 134, Vanløse
Kasserer:	G. Nielsen
Sekretær:	M. Munkenberg
Repræsentant:	S. A. Andersen
-	Arne Jørgensen
Revisorer:	Verner Glimø
-	Svend Tønnesen
Revisor Suppleant:	Knud Røjker

Peter von Scholtens kort

Generalguvernør Peter von Scholtens historie er tæt knyttet til de tidligere Dansk Vestindiske Øer. Mest kendt er han, fordi han den 3. juli 1848, uden at spørge kongen og regeringen om lov, ophævede slaveriet i Dansk Vestindien. Mindre kendt er det, at han også har vandret rundt i Ballerup, Måløv og Skovlunde, da han sammen med løjtnant Eckleff i 1812 udfærdigede et generalstabskort over et område strækkende sig fra Søndersø i nord til Høje Tåstrup i syd og fra Gundsølleie i vest til Skovlunde i øst. Så vidt vides, er der tale om den første egentlige opmåling af det område, som vi i dag kender som Ballerup kommune.

Det som især har interesseret Peter von Scholten, som dengang kunne titulere sig "Divisionsquartiermester Capitaine", var især anlæg af militær interesse: broer, vadesteder, højdedrag, forsvarsanlæg. Men kortet har også en masse spændende oplysninger. Hvor vidt de alle er korrekte, er svært at afgøre.

Peter von Scholten blev født den 17. maj 1784 i Viborg (eller Vestervig) og døde i Altona den 26. januar 1854. Han ligger begravet i familiens mausoleum på assistentskirkegården i København.

Efter endt uddannelse på Landkadetakademiet blev han ansat ved den vestindiske hærstyrke. Da englænderne i 1805 besatte De Dansk Vestindiske øer blev han sammen med sin far, Casimir von Scholten taget som krigsfange og ført til England.

I 1807 kom han tilbage til Danmark og fort-

satte sin militære uddannelse. Han blev optaget i Frederik VI's jegerkorps og avancerede fra sekondløjtnant til kaptajn. I 1814 trådte han ud af hæren og blev vejrmester på St. Thomas og senere generalguvernør i Dansk Vestindien.

Det har været i perioden 1807-14 han var med til at fremstille kortet, som nederst bærer følgende tekst: "Det meste af den øverste Halvdeels Situations Tegning, tilligemed Grundopretholdningen er tegnet af Divisionsquartiermester Capitaine von Scholten, det øvrige af Lieutenant Eckleff 1812".

Foto fra 1979 - i sne fra Svalebo 18 mod Lærkevangen

Foto fra 1965 - udsigt mod Jonstrupvej. Huset på billedet er Svalebo 12

ANEKDOTER:

Christoffersen der boede på hjørnet af Søndervej og Jonstrupvej, var ikke områdets populæreste mand. Det forholdt sig nemlig sådan, at der var et drænrør der mundede ud på hans grund, og når han mente, at hans grund havde fået fugtighed nok, stoppede han lige så stille en sek i røret. Der gik så ikke ret længe før end vandet steg hos de øvrige grundejere.

SYNG MED PÅ ET MUNTER ØLPOTPOURRI

1. Husker du vor skoletid, husker det så nøje, du var i en kjole hvid, og en stumpet trøje.

Altid holdt vi fest, vi to kære, det var vilkårligt det. Husker du dengang vi slog hatten af Clothilde? Hun løb efter, vi løb væk, som forfulgt af fienden, skjulte bag en rosenhæk, kyssede vi hinanden. Her blandt rosenherligheds føddes vores kærlighed! Det var på Fred'riksberg, det var i maj, jeg fik en pige kær - og det var dig. De glade minder her jeg glømmer ej, det var på Fred'riksberg - det var i Maj.

2. Den glade vandre kaldes jeg for sorgløs er min fiend, den endeløse landevej, den står mit hjerte nær. Falder - falder, falder falder - ha - ha - ha - ha falder, falder, den står mit hjerte nær! Den varme sol den er min ven, og regnen er min bror, naturen - ah jeg elsker den, alverden blev min mor! Falder, falder, falder, falder - ha - ha - ha - ha falder - falder - alverden blev min mor!

3. Hvor er min kone? Hun er rendt bort med min ven. Hvor er min kone? Kommer hun aldrig igen? Jeg gi'r en krone for at få bragt hende hjem, men hvis De har set min kone, vil det undre Dem!

5. (Så ska' vi!) Hen til buffe'n og tilbage igen, herren kalder nu på "servitriken" dansen en øl - også en til mig, og så en lille genstand til musikken!

4. Vi går aldrig hjem, vi går aldrig hjem, når vi først er kommet ud. Vi går aldrig hjem, vi går aldrig hjem, når vi først er kommet ud. For derhjemme sidder min svigermor og når hun bli'r vred falder loftet ned. Vi går aldrig hjem, vi går aldrig hjem, når vi først er kommet ud!

6. Vi gamle børster, vi går og tørster, i sommervarmen, vi bøjer armen. Nu ingen snakken, tilbage med nakken og lad os smage på gibbernakken.

og så svinger vi pokalerne igen SKAL.....

Foto fra 1965 - udsigt fra Svalebo 18. Huset på billedet er Svalebo 13

ANEKDOTER:

Før der blev lagt vand ind på alle grundene måtte beboerne hente op i spande og beholdere og begive sig over til "Knudsen" på Mellemvej, som var den eneste med brønd.

ANEKDOTER:

I modstrid til skademe har storken haft meget bedre dage i vores forening. I gamle dage spankulerede den frejdigt rundt og tog for sig af frølære på Svalebogrunden nr. 9!

Foto fra 1965 - udsigt mod Fuglehavenvej fra Svalebo 18. Huset yderst til venstre er Svalebo 20

Om at flytte på landet

Omkring 1950 bestod Ballerup Kommune og ikke mindst Måløv Sogn mere af land end af by, men tillyftningen fra især København var så småt ved at tage sin begyndelse. Trafikforbindelsen mellem Hovedstaden og de nordvestlige omegnskommuner var da også i 1949 blevet forbedret med S-togets forbindelse til Ballerup. Erik Lund-Jensen fortæller i det følgende om, hvordan han oplevede det at flytte på landet – en tilflytning, som tusindvis andre "Københavnere" skulle opleve i de næste par årtier, om end oplevelserne og vilkårene naturligvis har varieret.

"I foråret 1951 boede jeg med kone og et to-års barn i en lejlighed i København, hvor jeg havde mit arbejde. Vi ville gerne ud på landet med frisk luft, højtt til himlen og mere plads. Vi begyndte derfor at studere bussalgsmønstre og fandt ret hurtigt over et tilbud, som, vi syntes, lod tillokkende. Adressen var Poppelhuset, Måløvgrdvej 21. I 1951 flyttede Erik Lund-Jensen med sin lidt ubestemt angivet som familie på landet. De købte Poppelhuset, der formentlig blev opført omkring 1845 for bygmester Jens Nielsen, som det år købte parcellen af "nær Søndergaard", men hele Jens Olsen på Måløv-gård. Samtidig lod han sit hus brændebrænde, den lille familie begav sig uforberedt afsted, først med det nye S-toget til Ballerup og herefter med bus mod Værløse. Buschaufføren satte os af på Jonstrupvej og ved Søndergaard, men vi blev hurtigt klar over, at vort mål ikke kunne ligge i dette landbrugsområde med spredte gårde. Efter at have spurgt om vej, gik turen gennem Jonstrupvej til det sted, hvor Jonstrupvej krydser Måløvgrdvej-Tvendagervej, vi var fremme. En hurtig beslutning blev taget, og den 15. Maj flyttede vi ind i Poppelhuset, hvor vi nu har boet i 46 år. I løbet af årene har vi skiftet adresse nogle gange, i øvrigt uden at skille bopæl. Vi kom

til at bo i den østlige ende af Kratvej, det der i dag hedder Måløvgrdvej. Kratvej var en smal landevej, som fulgte terrenets belgen op og ned. Den er senere flere gange blevet reguleret og gjort bredere, der kom fortove, i 1960'erne blev der kloakeret, hvorved grøfter og septiktanke forsvandt. Kratvej havde i denne ende ingen husnumre af den gode grund, at der ikke var noget videre at nummerere. Der lå omkring krydset 5 huse og et sommerhus, og området blev kaldt Måløv Krat. Helt op mod skoven, Jonstrupvej, lå

der yderligere nogle få huse, Jonstrupvej fra krydset og ned til Jonstrup – det stykke, som nu er blind vej, var en støj bakke med store elmetræer i vejkanterne. Kratbakken. De nærmeste samlede beboelser var Jonstrup (Værløse Kommune) og Måløvgrdvejbebyggelsen, men vi var adskilt fra begge af dyrkede marker. Det samme var tilfældet med de fjernere liggende Måløv og Ballerup. Kratvej gik gennem proprietærgården Måløvgrds jorder, og mellem os og Måløv var der af bebyggelse kun Måløvgrd og en for længst nedrevet mindre gård (Elmegård). Måløvgrds stuehus eksisterer endnu. På

samme måde var der i området omkring Jonstrupvej kun et par huse og gartnerier og et dengang nyt sommerhusområde, det senere Svalebokvarter. Jonstrupvej eksisterede ikke, der var om sommeren kommarker. Flyvestationen Værløses lange start- og landingsbaner var også fremtid. Vi gik i den første tid mangen en aftenur ned gennem Jonstrup og over markerne til Kirke Værløse ad den nu forlængst nedlagte landevej. Tyskervejen kaldet. Vi var altså virkelig kommet på landet, omgivet af lærkesang og bølgende kommarker.

Som nævnt klarede vi os uden husnumre, men til gengæld havde mange af husene navne: Poppelhuset, Krathuset, Jægerhuset etc. Vor første adresse var derfor husnavn, Måløv Krat pr. Ballerup. Kommunkontoret anførte oftest Jonstrup pr. Ballerup, en usikkerhed, som blev afhjulpet ved indførelsen af husnumre. Postbudet var iøvrigt ligeglad, han vidste, hvor vi boede uanset adressebetegnelse. Fra 1954 kom vi nu til at bo Kratvej 145, og ved anlæggelsen af Måløv Parkvej fik vi endelig den nuværende adresse på Måløvgrdvej. Disse ændringer gænspejles den voldsomme udbygning af kommunen, der netop var påbegyndt, som accelererede i de næste år, og som ændrede den fra at være en landkommune med stationsbyer til en forstadskommune med store lejlighedskarreer og talrige kvarterer med enfamiliehuse. Den voldsomme ændring ses også af folketallet, i 1950 knapt 7.000 og i 1970 50.000.

Noget af det første vi tænkte på, da vi flyttede ud, var trafikforbindelserne. Jeg skulle jo til København hver dag, hvad der viste sig at være ubehageligt, idet S-toget kørte med 20 minutters drift og linie 150 (dengang Husum St.-Lil. Værløse), som jeg kunne tage til Ballerup næsten uden for døren, havde forbindelse til alle S-toget fra tidlig morgen til sen aften. Det var faktisk en hel del bedre, end det er i dag.

I 1963 skiftede jeg arbejdsplads og skulle nu vestpå gennem kommunerne Stenløse og Ol-

stykke. Transporten foregik gennem de næste mange år pr. bus, og det var i de første år på den gode gamle måde. Det var endnu ikke faste stoppesteder, man stillede sig blot op i vejkanterne og stak en arm i vejret, når man ville med. Var man fast kunde stoppede chaufføren, hvor man skulle af, uden man behøvede at spekulere på det. Disse hyggelige tilstande er for længst bragt under ordnede forhold. Fremskridtet er, om end lidt senere, også nået til de nævnte kommuner.

Et af de første år skulle det foretages en omlægning af nogle vandløb hos naboen. Og man gravede forgæves, hvor man mente rørene skulle ligge. Jeg spurgte naivt, om der ikke fandtes tegninger. Det gjorde der ikke, den slags nymodens narrestreger var uønskelige. "Vi ringede bare efter Hans, han har det hele i hoved" Det blev ringet efter Hans, han kom, og ganske rigtigt, i løbet af få øjeblikke var det rigtige sted anviset. I dag er kommunens vandledningsystemer nok blevet for kompliceret til at kunne rummes i et enkelt hoved, selv ikke i et så godt som Hans'. Nu hedder Hans: Teknisk Forvaltning.

Et par år efter vi var flyttet til, fik vi en ny nabo, som dyrkede korn på et lille område mellem Måløvgrdvej og Måløvvej. Høsten foregik med le, og den dag, høsten begyndte, stillede høstmanden, som var en ældre mand, i fineste puds med sorte bukser og hvid skjorte. Der var respekt for brødkornet.

Vi var altså flyttet på landet, og hvordan var det med de daglige forsyninger? De var faktisk gode. Som nabo havde vi en købmænd, og der var yderligere en købmændsforening i Jonstrup i få hundrede meters afstand. Det var måske ikke særligt store forretninger, men de havde alle de varer, som man i det daglige havde brug for. Havde man særlige ønsker, blev de uden problemer opfyldt. Den pibetobak, jeg brugte, blev skaffet hjem, selv om jeg sikkert var den eneste kunde til specialiteten. Mælkemanden kom hver morgen, en bestillingsseddel blev anbragt i en af de tomme flasker aften før, og dagens mælk stod

Kibmandshandlen beliggende på hjørnet af Jonstrupvej og Måløvgrdvej (tidligere Kratvej). Kibmandsforeningen, der var nærmest nabo til Poppelhuset blev oprettet af Ellen og Christen Smørum i 1938 og i 1947 overtaget af købmand Dan Eriksen.

foran døren, når man stod op. Bager, slagter og fiskemand kom med små kassevogne på faste ugedage. Senere kom der et ismejeri på Måløvvej, og vi fik et bageri på Jonstrupvej. Både bageri, ismejeri og den nærmeste købmændsforening er i dag borte, men der gik adskillige år, før vi måtte flytte noget af dagligvarer til Ballerup eller Måløv.

Et problem for en tilflytter kan være kontakten med de nye omgivelser og vedligeholdelsen af de gamle. Det blev det nu aldrig for os. Trafikforbindelsen til København gjorde det let at vedligeholde de gamle kontakter, og nye forbindelser blev fra begyndelsen knyttet til naboerne i form af snak over hekken og/eller en uformel kop kaffe. Naboerne var tilflyttere som vi, en købmænd som nævnt, en museumsdirektør, en sagfører, en børnehaveder, Vartovspræsten om sommeren og endelig beboerne af Krathuset, som dengang var kommunal huslydebolig. Om end menuen af og til stod på flydende kost, var Krathusets beboere, som de øvrige, rare og hjælpsomme mennesker. Naboerne er siden blevet flere og også skiftet i årenes løb, men nogle naboer, der har da udviklet sig til nære venskabere. Nye kontakter opstod, da børnene kom i børnehave og senere i skole. Der kom

forbindelse til forelærekredse, ikke mindst da min kone blev medlem af bestyrelsen for en børnehave i Ballerup. Senere blev vi begge involveret i spejderarbejde i Ballerup, og igen skabtes kontakt til en ny forelærekreds og en herlig flok unge, som nu for længst er voksne, men som vi da stadig for norges velkomne har forbindelse med.

Vi var tilhørere under kommunalbestyrelsens møder og overværede de store valgerråd, som forsvandt, da fjernsynet blev almindeligt, og det er da nok muligt, at man selv skal gøre lidt for at falde til et nyt sted. For vores vedkommende har det været problemfrit. Da vi flyttede ud, lå Måløvvej og Måløv Krat som en fristilgende enklave i kommunen, og vi følte nok mere, at vi hørte til det end i Måløv eller Ballerup. Selv om vi nu, 46 år efter, ikke længere bor "på landet" - der er blevet lidt længere til lærkesangen og kommarkerne - men i et parcelhuskvarter som strækker sig næsten ubrudt til Jonstrup, til Måløv og til Ballerup, føler vi vist stadig, at vi er Måløvboere eller Måløv Krat-boere. Hvad enten vi nu er det ene eller det andet, så blev Måløv Krat fra den første dag vores hjemsted og Ballerup Kommune vores kommune."

ANEKDOTE :
Tidligere var mange af grundene på Lærkevangen ejet af arbejdere fra "KB" - Kongens Bryghus. Vejen gik derfor under betegnelsen BRYGGERVANGEN.

Foto fra 1965
Dette var dansens bad på Svalebo 18

ANEKDOTE :
Tilbage i 50'erne var forholdene ikke så store, men man blev alligevel enige om at sætte en grænse for, hvor store sommerhuse der måtte bygges på grundene i området. Resultatet blev, at den maksimale tilladte grundplan skulle være 10 m² !! Men opfindsomheden var stor for at "snøde" sig til et større sommerhus. Ejeren af Svalebo 24 byggede for eksempel i flere etager og med en bredere 1. sal og skråt tag. Herefter blev huset kendt under navnet STAVKIRKEN !!

Foto fra 1965/66 - af Svalebo 18
Sådan så Svalebo 18 ud i sne i vinteren 1965/66

Linie 117 1954

TAKST-TABEL		Lillemølle	Farum	Linie 117	Linie 117	Linie 117	Linie 117	Linie 117	Linie 117
Lillemølle									
Farum		40							
Farum		40	25						
Fiksbæk		40	40	40					
Lillemølle		40	40	40	40				
Jægersvej		40	40	40	40	40			
Svalebovej		100	40	40	40	40	40		
Ballerup		100	100	40	40	40	40	40	

RABATKORT FOR 6 REJSE
40 øre (inkl. 10 øre)
90 - - - 3,00
90 - - - 4,00
100 - - - 5,00
Månedskort udstedes også.
Støkkort: kr. 6,00 (kun til voksne)
Børn under 12 år 1/2 pris. Børn under 5 år halvt gratis.
Billetter bedes opbevaret under kassen og forenes ved påbegyndelse.
For forskellene i driften pålægges indtæktsskat.
Rat til forsendelse i kassepakken forbeholdes.
Chr. Brunsgaard - telefon Farum 441

»Det røde lyn«

-eller historien om linie 117 fra Farum til Ballerup

AF MOGENS BILLE

Sjernerdepotet i Ballerup lå på "Det kolde Hjørne" - hjørnet af Frederikssundsvej og Stationsvej - ved siden af Ballerup Kro. Da jeg, ti år gammel, med min far og mor og storesøster flyttede ind på Sjernedepotet den 7. april 1957, bemærkede jeg, at vi var kommet langt ud på landet. Men vi kom jo også helt inde fra Brønshøj Stationsvej - i hvert fald på vejstykket op forbi kroen - var brolagt, og lige uden for vores haveläge stod der en gammeldags gaslygte!

Da jeg en uges tid inden indflytningen havde været ude at besøge mit fremtidige barndomshjem, var rejsen foregået med henholdsvis sporvogn, linie 5, og buslinje 150 fra Husum. Som de fleste af mine jævnaldrende havde vi ikke privatbil, som stadig på dette tidspunkt var en luksus. Det forekommer mig i øvrigt, at man brugte betegnelsen "luksusbil" om privatbil, og det siger jo i sig selv lidt om udbredelsen af privatbilsens.

Buslinje 150 - eller Herlev - ruterne, som de også hed - havde nyere busser, som jeg kendte dem fra "Hurtigbussen" - buslinje 138 - der kørte fra Gladsaxe over Bellahøj til Rådhuspladsen. Så bosturen fra Husum over Herlev til Ballerup blev nydt i fulde drag og med stor indre spænding ved udsigten til at skulle se mit fremtidige hjem. Linje 150 havde stoppested ud for Parkskolen og Carlsbergdepotet, og så skulle vi bare gå de få hundrede meter henad Sct. Jacobsvej forbi Thunæs BP-tank, mejeriet, skredder Møller og kroen. Og det var da vi passerede kroen for første gang denne søndag formiddag, at jeg til min store overraskelse konstaterede, at man stadigvæk havde gammeldags brotegning i Ballerup!

Da vi kort tid efter sad hængt i stuen på Sjernedepotet hos den daværende ejer - Viktor Andersen og fru Christine - lærte jeg, at konstellationen gamle busser og brotegning kan høres - TYDELIGT !! For pludselig hørtes en svag torden, som langsomt

forstærkedes for at kulminere i en infermalsk larm - samtidig med, at en rød skygge forlobi Sjernedepotets vinduer !!

"Var det en Sputnik ??!" spurgte min far vantro, men Victor Andersen kunne berolige mine forældre med, at det kun var "Det røde Lyn" - buslinje 117 til Farum - som var lidt sent på den! Victor har formentlig været lidt nervøs ved, at de nye ejere inde fra byen skulle trække sig ud af handlen ved udsigten til, at der var "russere" i Ballerup.

Vi flyttede ind og venede os så småt til lyden fra "Det røde Lyn" og Stationsvejs brotegning, samt at "Lynet" udsyneladende altid var sent

på den. Larmen blev ikke mindre af, at "Lynet" altid havde hyldende, skrigende og pibende ventilatorrenne, bremses og vandpumper.

Krydset på "Det kolde hjørne" var farligt! Der var stor trafik på Frederikssundsvej - ikke mindst om søndagen - og jeg mindes mange større og mindre trafikulykker fra de første år i Ballerup lige ud for vores vinduer - også med dødelig udgang. Det betød, at familien let blev forstrækket ved lyden af bremselarmen, som næsten pr. automatik forventedes blev efterfulgt af den modbydelige lyd af knust metal og glas.

Lad det være sagt med det samme: "Det røde Lyn" var ikke populær hos mine forældre! Min far var voldsomt forarget over chaufførens køreteknik - eller måske mangel på samme - og populariteten blev ikke større af, at "Det røde Lyn" et par gange var involveret i et par gaskelov mindre ulykker. Chaufføren havde tilsyneladende den overbevisning, at hvis blot han så hurtigt som muligt - med lukkede øjne, men til gengæld krydsede fingre - fik passeret det farlige kryds på "Det kolde hjørne", så var risikoen for sammenstød mindre! Unægtelig en sandhed med modifikationer!

Jeg mindes kun en tur med "Det røde Lyn", og det kan skyldes, at vi rent faktisk kun vovede os op i den ved denne ene lejlighed. Min søster var blevet realist i juni 1957 inde fra Bellahøj skole, og i den anledning gav min far og mor middag på "Williams Hotel" i Farum. Da vi ikke havde nogen "luksusbil", måtte vi altså vove os op i "Det røde lyn", som havde stoppested ud for krohaven. Med på turen var også min storesøsters bedste veninde - Tove. Jeg mindes en ældgammel bus, hvor der var en oldnordisk trækstangsordning fra chaufføren og hen til døren, med hvilken chaufføren kunne åbne og lukke døren. Så mindes jeg, at bussen var stuvede fyldt med soldater og andre unge mennesker, som vistnok skulle til bal på enten Skovlyst, Fiskebæk eller Williams Hotel. På trods af

Linie 117 FARUM-BALLERUP (gyldig fra 5. december 1954)

Afg. Farum kro	5.45	6.45	7.30	8.42	42
+ Farum H.	5.48	6.48	7.34	8.46	44
+ Fiskebæk	5.47	6.47	7.37	8.47	47
+ Li. Værløse skole	5.51	6.51	7.41	8.51	51
+ Jernbanepark	5.56	6.56	7.46	8.56	56
+ Rådhusplads	6.00	7.00	7.50	9.00	60
Avg. Ballerup H.	6.07	7.07	8.00	9.07	67
Avg. København H.	6.40	7.40	8.40	9.40	74

Der køres til Lillangvej skole 6.35, 8.35, 10.35, 12.35, 14.35, 15.35, 16.35 (Køretid 13 minutter). Stationskøber - Gårdsop - er omregnet til Sjernedepotet (Linie 143) - og køretiden er nu: Herlevskro fra Ballerup 7.45 og 13.10. Senest til Ballerup fra Ballerup 11.10, 14.10, 15.35.

Nu er det slut med freden på Fredede Gaarden

Et omfattende restaureringsarbejde på Fredede Gaarden i Måløv er afsluttet, og resultatet blev i sidste uge beundret af en række indbudte. Og der var grund til beundring. Den over 200 år gamle gård (stammer fra 1787) fremtræder i dag som herskabelig bolig, som ny indvendig men med det meget smukke ydre intakt. Der er nu noget ved stigeavlen... Men der er også ofret en del på foretagendet. Kommunen købte gården for 730.000 kr. Og renoveringen har kostet 2.395.000 kr., altså ialt godt 3 mio. kr.

Det er hensigten, at Fredede Gaard de første halvandet år skal bruges som kommunal kurssesjendom, mens Villa Blide er under overovering. Hvad der skal ske derefter, synes at svæve lidt i det uvisse, men der tales om

kommunal repræsentationsbolig. Ballerups Marienborg? Foran hovedbygningen er kommet et springvand, "Vandfreden", kreeret af ingeniør Lars P. Christensen, Ballerup rådhus. Materialerne er genbrug, granitten fundet på Materielgården. Holger Andresen har skabt sit fjerde solur til kommunen, som nu sidder på gårdens have side. For den praktiske udførelse står Smeden i Skovhønde, Werner Karlsson. En gammel Måløv-dreng, el-installatør Carl Rasmussen, vidste ikke, om han skulle le eller græde. -Nu er min barndom pludselig blevet historiel! Sagde han, da han mindedes de mange timer, han har tilbragt som dreng på Fredede Gaarden. Rasmussen fortalte derpå lidt om gårdens historie i den tid, han kunne huske -

en periode, hvor den bl.a. var ejet af en engelsk major, som i 1940 skyndomst måtte sælge gården og rejse hjem, da tyskerne truede Danmark. -Alle gamle Måløv-borgere er glade for, at man har villet ofre de mange penge på at bevare den dejlige gård, sagde han. Fredede Gaardenes første ejer var Peder Jensen, som i 1789 gav den til sin svigersøn Mads Jensen fra Stenlille. Han var blevet gift med Peder Jensens datter Ane Pedersdatter. Da Mads Jensen døde i 1810, overdrog Ane gården til sin bror Heinrich Pedersen, som havde gården i fem år, og indtil 1893 var den i familiens eje.

ANEKNOTE : De tidligere grundejerforeningsmøder blev taget meget alvorligt, og moderne kunne "næsten" trække ud i dagevis !

ANEKNOTE : I grundejerforeningen havde vi den 5 juni 1998 en grundejer der kunne fejre 50 års jubilæum !!

VELBEKOMME! MEL.: I SKOVEN SKU' VÆR' GILDE...

Vi håber maden smagte og vinen lignede, at fidene de rakte, så alle kunne få! Det er et dejligt gilde, lad os nu skåle på, at det må blive sidste, før gæsterne skal gå og at I er der stille! Men morer jer som få!

VELBEKOMME!